

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Doctrinae Saxonicarvm Ecclesiarvm, Scripta
Anno Domini M. D. LI. Vt Synodo Tridentinae Exhiberetvr**

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1554

VD16 C 4808

Qvae Opera Sint Facienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35345

uid, Solomō, Manasses, Iofias, Nabucho-
donofor, & alij innumerabiles duriter ca-
stigati sunt. Qua in re hoc tristissimum
est, quòd in ipsis pœnis multa noua pec-
cata cumulantur: ut in seditione mota
contra Dauidem, in dilaceratione regni
propter delictum Solomonis. Et de neces-
sitate bene operandi, inquit Dominus: Nī *Matt. 9*
si abundauerit iusticia uestra plus quàm
Pharisæorum, non intrabitis in regnum
coelorum. Considerata autem necessitate,
quæ multiplex est, sequuntur hæ quæstio-
nes: Quæ opera sint facienda: quomodo
fieri possint: quomodo placeāt Deo: quæ
habeant præmia: quod sit discrimen pec-
catorum, quæ excutiunt Spiritum sanctū,
& quæ non excutiunt.

QVAE OPERA SINT
FACIENDA.

Vult Deus & fidem & opera regi suo
uerbo. Ideo tenenda est norma de bonis
operibus, interioribus & exterioribus,
quæ in istis præceptis Dei cōtinetur, quæ
ad nos pertinent, sicut Ezechielis 23. dici-
tur: In præceptis meis ambuláte. Et hæc *Ezec. 23*
opera interiora & exteriora fiunt cultus
Dei,

Dei, cum fiunt in fide, & referuntur ad hunc finem, ut Deus hac obedientia celebretur.

Dictum est aut supra, externam obedientiam seu disciplinam præstare posse etiam non renatos: ut, honestè uiuit Cicero, & benemeretur de toto genere humano laboribus gubernationis: sed mens plena est dubitationum de prouidentia, nec nouit, nec alloquitur uerum Deum in inuocatione, nec nouit promissiones, & semper dubitat, an exaudiatur, præsertim in calamitatibus: in quibus etiam Deo irascitur, cogitat iniuste se affligi, cum fuerit ciuis honestus, & utilis Reipublicæ. Tales tenebræ in mente sunt magna peccata, quæ ratio sine luce diuina non satis iudicare potest.

Oportet igitur in renatis etiam interiori obedientiam incoari, ueram Dei agnitionem, timorem Dei, dolores in poenitentia, fiduciam misericordiae propter filium Dei promissæ, inuocationem, spem, dilectionem, læticiam in Deo, & alias uirtutes: & oportet eas referre ad debitum finem, scilicet ut Deo præstetur obedientia.

Hi

Hi ueri cultus non possunt præstari sine luce Euangelij, & sine fide: quos aduersarij, qui uideri uolunt eximij præcones bonorum operum, nec intelligunt, nec flagitant, cum omittunt doctrinam de fide, quæ est fiducia misericordiæ, acquiescens in filio Dei, quæ est præcipuum opus, & summus cultus Dei.

De operibus nõ mandatis à Deo infra dicemus. Et regula tenenda est: Frustra colunt me mandatis hominum. Sæpe aut in Ecclesia accidit, ut maiori cura seruentur humani ritus, quam præcepta Dei: imò ut autoritas Pharisaicarum & iniustarum traditionũ anteferatur mandatis diuinis, ut multis seculis, propter iniustam & impiam legem de cœlibatu, præceptum Dei de uera castitate, horribiliter uiolatum est. Considerandum est igitur discrimen legum, de quo rursus infra dicemus.

Matt. 15

QUOMODO POSSINT FIERI
BONA OPERA.

Magna est infirmitas hominum: & diabolus est acerrimus hostis, qui odio Dei grassatur in humanum genus, ac præsertim Ecclesiã Dei conatur dissipare, quantum

D tum